

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7267/2022
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Цветковић, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Снежана Стојановић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије – Министарство одбране, Управа за кадрове, Одељење за стамбене послове са седиштем у Београду, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, ВВ из ..., чији је пуномоћник Јово Косијер, адвокат из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Горан Станишић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5459/21 од 21.10.2021. године, у седници одржаној 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5459/21 од 21.10.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених ГГ и ДД за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Исправљеном пресудом Првог основног суда у Београду П 2481/15 од 27.11.2015. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се огласи ништавим уговор о коришћењу стана у Београду у улици ... број ..., означен број ..., закључен између државе СФРЈ – Команде одбране Града Београда – Војне установе за управљање и одржавање СФЈНА као правног претходника тужене Републике Србије и ЂЂ као правног претходника тужене, сада покојне ЕЕ, чији су правни следбеници тужени ВВ, ГГ и ДД. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се огласи ништавим уговор о купопродаји – откупу непокретности закључен између државе СРЈ – СМО – ВЈ – Војно грађевинске дирекције, као правног претходника тужене Републике Србије и ЂЂ као правног претходника тужене сада покојне ЕЕ, чији су правни следбеници тужени ВВ, ГГ и ДД, закључен пред Првим општинским судом у Београду под I Ов. бр. П/1 351/93 од 09.01.1993. године. Ставом трећим изреке, одбијен је и захтев тужилаца којим је тражено да се огласи ништвим решење Другог општинског суда у Београду О 517/93 од 06.05.1993. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је предлог тужилаца за одређивање привремене мере којом би се правним следбеницима сада покојне ЕЕ

забранило отуђење и оптерећење стана број .. у Улици ... број .., на ... спрату, површине 57,10 м², ближе означен у том ставу изреке. Ством петим изреке, тужиоци су обавезани да туженој ВВ накнаде трошкове поступка од 72.000,00 динара. Ставом шестим изреке, тужиоцу су обавезани да туженој ГГ и туженом ДД солидарно накнаде трошкове поступка од 21.000,00 динара. Ставом седмим изреке, одлучено је да се тужилац ослобађа плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5459/21 од 21.10.2021. године, одбијене су жалбе тужилаца и потврђена је исправљена пресуда Првог основног суда у Београду П 2481/15 од 27.11.2015. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени ГГ и ДД, су преко свог пуномоћника, дали одговор на ревизију са предлогом да се ревизија тужилаца одбаци као недозвољена а тужиоци обавежу да снесу трошкове за састав одговора на ревизију.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, на основу 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Међутим, према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, број 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. У овом случају правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 21.10.2021. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Тужба у овом спору ради утврђења ништавости уговора поднета је 18.09.2003. године, а у тужби је назначена вредност предмета спора износом од 300.000,00 динара, што на тај дан не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност преедмета спора означена у тужби (300.000,00 динара) не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о захтеву тужилаца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију на основу члана 150. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у

ставу другом изреке, налазећи да се ради о трошковима који нису били потребни ради вођења ове парнице.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**